

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah

Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . \$7.00
Za inozemstvo celo leto \$7.00

GLAS NARODA

The largest Slovenian Daily in the United States.
Issued every day except Sundays and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3-3878 Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879
NO. 147. — ŠTEV. 147. NEW YORK, TUESDAY, JUNE 25, 1935. — TOREK, 25. JUNIJA 1935 TELEFON: CHelsea 3-3878
VOLUME XLIII — LETNIK XLIII

JUGOSLAVIJA IMA LIBERALNO MINISTRSTVO

KOROŠEC V NOVEM KABINETU MINISTER ZA NOTRANJE ZADEVE; MILAN STOJADINOVIČ JE PREMIER

Stojadinovičeva skupina je sklenila likvidirati diktatorstvo in pobotati nasprotujoče si skupine. Hrvatski voditelj Maček ne bo nudil pomoči, dokler se ne bodo vršile svobodne volitve. — Jeftić ni dobil ponudbe.

BEOGRAD, Jugoslavija, 24. junija. — Po dolgotrajnih pogajanjih s političnimi voditelji se je bivšemu finančnemu ministru Milanu Stojadinoviču posrečilo danes popoldne sestaviti kabinet, čigar naloga bo likvidirati diktatorstvo, obnoviti demokracijo ter ustvariti prijateljstvo med Hrvati, Srbi in Slovenci.

Novi ministri so: Milan Stojadinovič, ministrski predsednik in minister za zunanje zadeve; dr. Anton Korošec, notranji minister; Ahmed Spaho, promet; general Pera Živković, vojna in mornarica; Bogdan Letica, finance; Ljudevit Avej, justica; Milan Vrbanič, trgovina; Nikola Preka, socialno skrbstvo; Miloš Bobić, javna dela; Mirko Komnenović, zdravstvo; Svetoslav Stanković, poljedelstvo; Gjurio Janković, minister brez portfeja.

Bivšemu ministrskemu predsedniku Bogoljubu Jeftiću ni bilo v novem ministrstvu poverjeno nobeno mesto.

Novi minister za notranje zadeve, dr. Anton Korošec, je voditelj slovenskih klerikalcev, Ahmed Spaho pa voditelj bosanskih moslimanov. Iz za časa, ko je bilo uvedeno diktatorstvo, sta bila oba v opoziciji proti vladi.

Finančni in justični minister, ki nista politika, sta bila v prejšnji vladi kot strokovnjaka.

Nadalje sta v kabinetu dva srbska radikalca, toda le kot privatnika, ne pa kot zastopnika srbske radikalne stranke.

Regent princ Pavel je hotel imeti v novem kabinetu tudi hrvatskega voditelja dr. Mačka, toda slednji mu je rekel, da ne vstopi v nobeno vlado, dokler se ne bodo vršile nove in svobodne volitve.

Dr. Maček je dostavil, da bodo Hrvatje dobrohotno, toda pazno zasledovali delovanje novega ministrstva. Stojadinovič je obljubil, da bo vrnil deželi demokracijo. Če svoje obljube ne bo hotel ali mogel izpolniti, bodo Hrvatje nadaljevali s svojo dosedanjjo politiko.

Nova vlada bo v najkrajšem času preklcala vse postave in odredbe, ki kršijo osebno svobodo. — Cenzura nad časopisjem bo odpravljena. Nato bo sestavila načrt za nove volitve, ki bodo splošne in tajne er se bodo vršile jeseni pod nadzorstvom posebnega kabinetnega odbora.

Stojadinovič je vedno nasprotoval diktatorstvu ter je bil v Jeftičevem kabinetu le kot nekakšen zaupnik princa Pavla.

Da novi ministrski predsednik res namerava odpraviti diktatorstvo, je razvidno iz dejstva, da so prvič po sedmih letih izšli večerni časopisi, ne da bi bili prej predloženi cenzorju v pregled in odobrenje.

Novi ministrski predsednik je star 47 let ter je potomec stare srbske družine. Študiral je v Nemčiji, Franciji in Angliji. Njegova največja zasluga je stabilizacija dinarja.

ZAGREB, Jugoslavija, 24. junija. — Dr. Maček ni več tako optimističen kot je bil prej, predno je zvedel, kateri moške tvorijo novo ministrstvo. — Zveza med dr. Korošcem in Stojadinovičem ni nič novega, — je rekel časniškim poročevalcem. — Zaenkrat je težko reči, če bo nova vlada kaj storila za pomirjenje Hrvatov. V novem kabinetu

Niti premogarji, niti baroni se ne vklonijo

ZASLEDOVANJE TIHOTAPCEV

Strogo zasledovanje tihotapcev z žganjem. — Žganje prodajajo tvrdkam z dovoljenjem.

Washington, D. C., 24. jun. Zvezni zakladničar Morgenthau zahteva za kontrolo vseh trgovin z žganjem v celi deželi \$1,086,941 iz sklada za javna dela. Ta vsota naj bi bila vzeta iz sklada \$300,000,000, ki je bil določen za zasilna dela "belih ovratnikov".

Po vseh mestih z nad 100,000 prebivalci morajo biti preiskane vse trgovine z žganjem, ako imajo oblačeno ali pa tihotapsko pijačo. Tihotapeci so po odpravi prohibicije iznašli popolnoma drugačni način izpečevanja svojega žganja in izpečavajo svoje blago s posredovanjem dovoljenih trgovin.

Medtem pa je odbor za sredstva in pota, različen vsled Morgenthauove izjave, da ni mogoče nadzorovati prodaje žganja v sodih, sklenil ravno to, proti čemur sta se Morgenthau in predsednik izrekli. Po v kongresu sprjeti postavi je dovoljeno prodajati žganje v sodih, toda kongres nadzorstva nad prodajo ni poveril posebni oblasti, temveč zakladniškemu uradu.

Za brezposelne razreda "belih ovratnikov" je že bilo nekaj določenega. Okoli 2500 inženirjev in risarjev bo izdelalo topografske zemljevid Združenih držav. Okoli 2,000,000 mladeničev med 18 in 24 leti bo zaposlenih pri majhnih in kratkih delih, za katera je določenih \$65,000,000.

Postavljene bodo tudi skupine za preiskavo gospodarskih razmer in slednjič za sestavo "vodnika", ki bo označil zgodovinske in drugače zanimive kraje Združenih držav.

Toda o različnih načrtih ne bo odločeno pred 1. julijem.

POSOJILO LASTNIKOM HIŠ

Washington, D. C., 24. jun. Ravnatelj Home Owners Loan Corporation (HOLC) John H. Fahey opazarja hišne posestnike, ki so v nevarnosti, da izgube svoje hiše, ker ne morejo odplačevati dolga, da vložijo prošnje za zvezno posojilo najzadnje do 27. junija

FRANCOSKO ZLATO PRIHAJA

Parnik Holandske parobrodne družbe "Statendam" je pripeljal v New York za 500 tisoč dolarjev francoskega zlata.

je nekaj mož, ki v nas ne vzbujajo nobenega posebnega upanja. Stališče Hrvatov napram sedanjemu parlamentu ostane nespremenjeno. Do novih volitev se ne bomo spuščali v nobena pogajanja.

AVSTRIJA SE BO OBOROŽILA

Avstrija se pripravlja, da poveča svojo armado. — Vsaka v mejah Avstrije živeča oseba bo vpisana.

Dunaj, Avstrija, 24. junija. Po vzgledu Adolfa Hitlerja, ki je oborožitvene določbe versailske mirovne pogodbe uspešno izbrisal, se sedaj tudi Avstrija pripravlja, da poveča svojo obrambno silo.

Po določbah st. germanske pogodbe je Avstriji dovoljena armada 30,000 mož in vsled tega po številu zaostaja za takimi imenovanimi "privatnimi armadami", kot je Starhembergov heimwehr in katoliške napadalne čete.

Ako dunajska vlada misli na splošno vojaško obveznost in kaj se v tem slučaju zgodi z omenjenimi privatnimi armadami, sedaj še ni jasno.

Za sedaj je bilo odločeno naslednje: Vsaka na avstrijski zemlji živeča oseba — pri tem ni razlike v spolu, starosti ali pa državljanstvu — bo vpisana s pripombo, za kako delo je v deželi najbolj sposobna.

Poleg tega pa je kabinet mnoge častnike heimwehra pomaknil v višji činovni razred, da si zagotovi zadostno število častnikov.

Nadvojvoda Oton, ki je izgubil avstrijsko državljanstvo, ko se je njegov oče cesar Karol odpovedal prestolu, je do sedaj še vsa množevitna povabila, da obišče Avstrijo, odklonil, ker bi mogoče bil zopet izgnan iz dežele. Polagoma mu je do sedaj podelilo častno mešanstvo nad 450 avstrijskih občin, sedaj pa ga je mesto Hall na Tirolskem imenovalo za pravega meščana. Mesto bo v kratkem poslalo v Belgijo k nadvojvodi Otonu posebno deputacijo, ki mu bo izrazila željo, da bi se nastanil v Hallu.

Ako more kdo postati avstrijski državljan, je odvisno od dovoljenja dotične dežele in od osrednje vlade na Dunaju.

KONEC STAVK

Washington, D. C., 24. jun. Vlada deluje na to, da pridejo delavske razmere v položaj, da ne bo treba več stavkati. Tako pravi delavska tajnica Miss Frances Perkins v svojem letnem poročilu, ki ga je predložila kongresu.

"Delavska politika v demokraciji", pravi delavska tajnica, "ni načrt, ki ga je izdelala vlada. To je načrt, katerega izdelajo ljudje, ki si z delom služijo kruh, skupno z ljudmi, ki jih zaposlujejo v dobičkonosnem podjetju".

PAR DOLOČB MORNARIŠKE POGODBE

Submarini ne bodo več napadali trgovskih ladij. — Natančno število ladij še ni določeno. — Odvisno je od drugih držav.

London, Anglija, 24. junija. Prvo poglavje sedanega evropskega mornariškega položaja je bilo v nedeljo končano z odhodom nemške delegacije pod vodstvom barona Joachima von Ribbentropa iz Londona.

Navzlic temu, da je bila mornariška pogodba že podpisana, ni natančno določeno število ladij, ki jih bo smela Nemčija zgraditi. To je odvisno od drugih držav. Z drugimi besedami: Anglija in Nemčija si nista mogli medsebojno ničesar gotovega obljubiti, dokler ne vsta, kaj nameravajo napraviti Francija, Italija, Rusija, Združene države in Japonska.

London, Anglija, 24. junija. Po posebni določbi angleško-nemške mornariške pogodbe je napadanje submarinov na trgovske ladje v času vojne prepovedano.

Kancelar Hitler bo najbrže v kratkem podal tozadevno izjavo, kar bo v nasprotju s stališčem bivšega cesarja Viljema in admirala von Tirpitz v svetovni vojni.

Poleg tega je prišlo med Anglijo in Nemčijo do dogovora, da ne bo niti Anglija niti Nemčija naglo gradila svojih ladij. Nemčija bo gradila stopnjevalje, da dokonča svoj načrt do leta 1942. Angleški program, ki naj bi bil izvršen leta 1937, je bil podaljšán do leta 1943.

Bojne ladje bodo omejene na 25,000 ton, križarke pa na 8000 ton. Ameriški mornariški izvedenci so temu nasprotovali, zahtevajoč za Združene države zaradi oddaljenosti pomorskih postojank večje ladje. Največji submarin sme imeti 800 ton.

Vse te določbe bodo prišle na razpravo na konferenci vseh mornariških sil sveta. Angleški zunanji urad pravi v svojem naznanilu, da je velikost nemške mornarice odvisna od tega, ako bo po prihodnji mednarodni mornariški konferenci angleška tonazna znižana, ali pa zvišana. V vsakem slučaju po Nemčiji dovoljeno imeti 35 odstotkov angleške mornarice.

Rim, Italija, 4. junija. — Angleški minister za Ligne zadeve stotnik Anthony Eden je prišel v nedeljo ob 7 zvečer v Rim. Njegov sprejem, dasi iskren, je bil zelo priprost. Ministrski predsednik Mussolini se ni v pravem času vrnil iz Riccione in je Edena na železniški postaji v njegovem imenu pozdravil podtajnik zunanega urada Fulvio Suvich.

POGAJANJA MED ZASTOPNIKI SE BODO JUTRI NADALJEVALA

WASHINGTON, D. C., 24. junija. — Zastopniki premogarjev so nocoj zavrnil predlog zveze lastnikov premogovnikov v apalaškem premogovem revirju, da bi bila sedanja pogodba glede delovnega časa in plač v veljavi do 1. aprila prihodnjega leta.

Istotako odločno so zastopniki premogovnih baronov zavrnili zahtevo premogarjev, naj se sedanji 35-urni delovni teden skrči na trideset ur in naj ostanejo mezde iste.

Takoj nato je bil imenovan poseben odbor, v katerem je devet premogarjev in devet lastnikov premogovnikov. Odbor, ki se bo jutri sestel, bo nadaljeval s pogajanjem.

Kako bo zadeva izpadla, zaenkrat še ni mogoče prerokovati.

V zadnjih dveh mesecih so bili premogarji dvakrat pripravljeni podaljšati tarifno pogodbo za toliko časa, da bi kongres sprejel Guffeyev predlog za stabilizacijo premogovne industrije.

Večina baronov je pa izjavila, da bi bilo mogoče ugoditi zahtevi premogarjev le pod pogojem, da sprejme kongres posebno postavbo, ki bi omogočila obdržati cene premoga na sedanji višini.

Lastniki premogovnikov po južnih državah so pa takoj opozorili kongres, češ, da bi bila taka postavba neustavna.

PRIJATELJSTVO MED NEMČIJO IN JAPONSKO

Berlin, Nemčija, 24. junija. Goreči posredovalci si zelo prizadevajo, da pride do "prijateljske zaroke" med nazijsko Nemčijo in Japonsko.

Vsakdo more videti, da sta si cesarstvo vstajajočega solca in tretje cesarstvo podala roke čez obsežne azijske stepe. Japonski poslanik v Berlinu grof Mušakoji se nahaja na službenem potovanju po najvažnejših nemških mestih. Njegovo potovanje spremljajo banketi in govori. Nemški listi z velikimi črkami oznanjajo japonski poziv za "vzhodno Ligo narodov".

V kratkem bo prišlo v Nemčijo 70 japonskih častnikov, da proučujejo nemške vojaške metode in zavode.

nanjega urada Fulvio Suvich. Poleg Suvicha so ga na postaji še pričakali italijanski delegat pri Ligi narodov baron Pompeo Aloisi in angleški poslanik Sir Eric Drummond s svojim prvim tajnikom Nicholsom. Vsi pa so imeli navadne obleke in mehke klobuke, mesto večerne obleke in visokih cilindrov, kar je v navadi pri sprejemu kakega ministra.

NOVA KNJIGA BEDASTEGA D'ANNUNZIA

Celo njegovi občudovalci se boje za njegovo pamet. — Druga pa pravijo, da je svet nizko pod njim.

Milan, Italija, 24. junija. — "Sto in sto in sto in sto strani iz tajne knjige Gabriella d'Annunzia, izkušnjavec smrti" — tako bedast naslov nosi slovensko delo, katero je 71 let stari "osvojitelj Reke" nedavno naznanil in ki sedaj razburja duhove.

Medtem ko nekateri trdijo, da je "sloviti gospod pisatelj" zares tako brezupno ošaben in domišljav, kot se more sklepati iz naslova knjige, zatrjujejo drugi, da se je pesnik iz tako nizko pod njim stoječega sveta hotel samo ponorečevati in da knjiga sijajno kaže njegovo staro mojsterstvo.

Pridevek "izkušnjavec smrti", ki si ga je d'Annunzio pridjal, mogoče kaže na njegove samomorilne misli, kajti pred nekaj leti se je skušal usmrtiti in ker je prišel s seboj izvrševati neke posebne in čudne obrede, se mu samomor dozdeva nekaj posebno vzvišenega. V prvem delu svoje knjige, kot je pisatelj naznanil, bo "Uvod Angelo Cocles", v drugem delu bo njegov življenjepiš do poskušene samomora, v tretjem delu pa bo podal omračnemu človeštvu nova razsvetljenja. D'Annunzio je namreč popolnoma prepričan, da je edini pametni človek sredi med omračenim človeštvom.

ZADNJE UPANJE EVE COO

Sing-Sing, N. Y., 24. junija. Mrs. Eva Coo, ki je bila obsojena na smrt, ker je do smrti z avtomobilom povozila svojega hlapca, stavi svoje zadnje upanje, da ji ne bo treba v četrtek umreti na električnem stolu, na governerja Lehmana, ki ji edini more rešiti življenje. Njen zagovornik Dav. Slade v prošnji za pomilostitev pravi, da je bila Mrs. Martha Cliff, ki je bila sokriva zločinka, z zvijačo pridobljena, da je obtežljivo izpovedala proti Mrs. Coo, ker ji je nekdaj, ki je prišel k njej kot governer, obljubil, da bo oproščena, ako bi vsled njenega pričevanja bila Mrs. Coo obsojena na smrt.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakner, President L. Benedik, Treas.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

in celo leto velja na Ameriko in	Za New York in celo leto	\$7.00
in celo leto velja na Ameriko in	Za pol leta	\$3.50
in celo leto velja na Ameriko in	Za inomeštno na celo leto	\$7.00
in celo leto velja na Ameriko in	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno nedelje in praznikov.
Doplat brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovno pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejane blagovne naslani, da hitreje najdemo naslovnik.
"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 2-3574

DR. MAČEK V BEOGRADU

Pred sedmimi leti se je odigraval v beograjski narodni skupščini obžalovanja vreden klogodek.

Narodni zastopniki so se sestali v namenu, da store kaj dobrega za novo državo, ki se je komaj znebila o-troških plenit in se je opotekala ob prvih samostojnih korakih.

Takoj po prvem sestanku so pa zgrešili svoj cilj in namen. Namesto, da bi ukrenili kaj pametnega in potrebnega, so se začeli prerekati, kdo je največ pripomogel, da je bila Jugoslavija sploh rojena.

Vsak si je lastil vse zasluge.

Primerjati bi se jih bilo dalo trem zdravnikom, ki se po težkem, toda srečnem porodu začno prepirati, kateri med njimi je poroči omogočil — namesto, da bi potrebno opravili in dali otroku pogoje za življenje.

V skupščini so začele najprej padati psovke. Najgorstasnejše psovke, kar jih premorejo besednjaki vseh treh jugoslovanskih plemen. Psovkam so pa sledili streli. Javnost je obstrmela in se čudila, da je kaj takega mogoče.

Pa je še vse kaj drugega mogoče, ako hrvatski politikaš, ki je bil vedno tako kot je veter potegnil, zabrusi Srbom v brk, da so — svinje. Srbom, ki so stoletja krvaveli in skoro izkrvaveli za svojo domovino.

Trije hrvatski poslanci so postali žrtev do skrajnosti izbičane politične strasti.

Hrvatje so odšli iz Beograda s pretnjo in obljubo, da se ne vrnejo prej, dokler ne dobe zadostnega zadoščenja.

Takrat je prvič pretela resna nevarnost, da se bo sula država, ki je bila s silnimi žrtvami in naporu ustanovljena.

Pokojnemu kralju Aleksandru sta ostali dve poti: dati Hrvatom in Slovencem popolno svobodo in jih s tem vreči v nenasično Mussolinijevo žrelo, ali pa uvesti diktaturo.

Uvedel je diktaturo, — ne iz sebičnih razlogov, pač pa zato, ker je vse drugače pojmoval jugoslovansko kletjo nego so jo pojmovali nekateri slovenski in hrvatski politikaši.

Nam v Ameriki ni bil Aleksander ne pet in ne šest, toda po svojem globokem prepričanju lahko rečemo, da je obstoj Jugoslavije v nemali meri posledica njegove drastične odredbe.

Površina je bila navidez mirna, zato je pa v globini zadivjal tem hujši vihar, ki je dosegel svoj višek z atentatom v Marseilles.

Takrat je javnost vdruči obstrmela in čakala, čes, zdajda se bo zrušila prva izmed držav, ki so nastale iz narodov in ozemlj, katera si je stara Avstrija stoletja pokrivila prilasčala.

Mussolini, Horthy in Habsburžani so se obrisali pod nosom.

Vez edinstva med tremi jugoslovanskimi plemeni je podzavestno že od nekdanj tako vkoreninjena, da morajo verjeti v njo in se ji pokoriti celo tisti separatistični Jugoslavlani, ki skušajo dopovedati sebi in svetu, da te vezi ni in da je nikdar ni bilo.

V tretje je pa obstrmela javnost, ko je čitala poročilo, da je načelnik jugoslovanske vlade pozval v Beograd dr. Mačka, voditelja hrvatskih separatistov. Dr. Maček je šel ter je bil burno pozdravljen...

To je star trik, ki se je — posebno v naših krajih — doslej še vedno dobro obnesel.

Če oblast drugače ni mogla ukrotiti divjega lovca, mu je dala službo lovskega čuvaja. Tak lovski čuvaj je pozneje po vestnosti in poštenosti vse druge prekašal.

Brez dvoma bo zavzemal vsaj v enem bodočih jugoslovanskih ministrstev dr. Maček eno najodličnejših mest.

To bo pomirilo Hrvat, ustvarilo mir v državi in zadalo usoden udarec Mussolinijevemu pohlepu po naših krajih.

Dopisi.

Poljane nad Škofjelo.

Cenjeni gospod urednik: — Tudi danes vam pošiljam kratek dopis. Sedaj je prišel čas, ko imamo dosti dela, ker koš-njo imamo tu. Tako moram gledati, da bo vse pokošeno, posušeno in spravljeno ob čas. Košnja bo pri nas, kljub pozni pomladi in delni suši, še precej obilna.

Na Tratah je umrl pred dnevi župnik Josip Brajcek, ki je pastiral ondaj nad 27 let. Poprej je bil kot župni upravitelj v Sori. Bil je doma v Gorjah pri Bledu in star okrog 60 let. Med ljudstvom je bil priljubljen. Na njegovo prizadevanje se je napravilo novo pokopališče in tudi zvonovi, ki so najboljši v dolini. Kot je slišati, se že za tratarsko faro poteguje kar 6 bližnjih in daljnih duhovnikov. Ne bilo bi prenapačno tudi za kakkega ameriškega duhovnika, ako se priklasi. Para ni prenapačno in drugače dobra. Samo pri faranih gospodari kriza, in če bo imel dosti "ta okroglih" jo bo jim preganjati pomagal.

V Srednjivasi je umrl zadnje dni stari Petelin, 86-letni Jakob Bizjak. Še do zadnjega je hodil okrog. Pri cepljenju drv se je pa ranil in posledica je bila zastupljenje krvi, kar je moža spravilo v grob. Mi smo ga poznali kot pridnega in varčnega moža, ki je znal gospodariti, v dobrih in slabih razmerah in ne tako kot nekateri gospodarijo danes. Bog daj, da bi bilo še kaj takih gospodarjev v dolini kot je bil stari Petelin!

Ko smo imeli zadnjič birmo po dolini, so se berači stegli v Poljanah. Bilo jih je nad 40, in so menda berači iz cele Slovenije, ki slede škofu na birmovanju iz kraja v kraj. Po birmi v Selcih so po berači mahali na bližnjico preko Javorjev v Poljane, kjer je prišlo med njimi do bitke, za katero so zvedeli tudi naši časopisi, ki so poročali o hudih beračih sledeče:

"V četrtek so imeli v Poljanah birmanje. Kakor je ob takih prilikah običajno, se je zbralo okrog cerkve mnogo prosjakov, ki so na ta ali oni način trkali na dobra sreča. Dan se je že nagibal kraju, ko je zavist izzvala med berači prepir, ki se je kmalu spremenil v bitko. Berači so se spoprijeli na odprti cesti in se obdelovali z bergljami, palicami in vsem, kar je bilo pri roki. Vso bitko je obenem spremljalo silno upitje. Beraški bratci so bili videti vsi skupaj pošteno nasekani. Eden izmed prepečev jih je tudi izkupil. Tudi drugi junaki so dobili hude poškodbe. Prepečev so odvleli orožniki v Škofjo Loko, kjer jim bodo razsodili njihove pravice!"

K temu omenjam še, da so se prejšnji dan sporekli med seboj tudi fotografi, katerih je bilo 9. V Lučnah je pa prišlo do spora med letarji, katerih je bilo 25 na 50 birmancev, da so si skočili v las. Tudi ti so bili več ali manj nasekani, ker so menda na predvečer birmo celo noč pili in plesali na račun — dobre kupčije. Toda največji skupiček je bil — sedem dinarjev.

Ob priliki birmo se so fantje zopet pokazali s tem, da so postavili mlaje, katerih je bilo precej. V Javorjah so jih našli 25, od Dobrave do Lučenj pa kar 40. Tudi drugod jih je bilo primerno število in nekateri so bili še prav visoki, toda brez zastav. Ne vem, ali jih niso smeli, ali pa ne hoteli obesiti na mlaje. Vse to mlaje so fantje nabrali pri sestnikih, ki še imajo kako smreko v svojih gozdovih, in jih postavili, da počaste go-

spoda škofa, z namenom, kakor so dejali, da skupiček za nje poženo po grlu. Toda do danes še nisem čul o kakem pirovanju za mlaje, kar je prav, ker danes gre tako trda za hrano in potrebno obleko. Upam, da so fantje obrnili svoj trud za mlaji v ta namen. Nekdaj, kot se spominjamo, je bilo drugače.

Kot že sedaj nekaj let, tako mislimo, bo tudi letos prišlo k nam v dolino obilo letoviščarjev, posebno v Poljane, ker Poljane so znane kot kraj, kjer se počeni živi.

Že sedaj pripravljajo Videmsko "štalo" za stanovanja letoviščarjem. Veliki hlev, v katerem je bilo nekdanj za 60 goved prostora, bo služil danes za hlevom je vse preurejeno v ulico in stanovanja obrtnikom. Res pravi trg ali bazar. Tako bo Poljanska dolina, posebno Poljane zavetišče izletnikom in letoviščarjem. In res, kdor ima le količark plače ali penzije, živi pri nas imenitno. Jaje se še danes dobi 25—30 za 10 Din. Drugo je v primeri s tem. Tudi jaz bi si žedel, ko bi se jim mogel pridružiti.

Naši Amerikanci že prihajajo z namenom, da obiščejo domovino in Eucharistični kongres obenem. Upam pa tudi, da se udeležijo izseljenškega kongresa, katerega je sklicala Rafaelova družba za dan 1. julija. Tam bo prišla tudi na vrsto zadeva naših prihrankov, katere hočejo obdržati. Kot imajo sedaj v računu, dali bi nam nekaj malega v krajši dobi, za drugo bi pa čakali 30 do 50 let. Ali boljše, se obrisati za to. Mislim, da bodo Amerikanci že povedali, da če se nam ne da, kar je naše, nimamo mnogo od tam več pričakovati. Mislim, pa tudi, da bo prav malo uspeha v tem oziru. Če bi jim bilo kaj za izseljenec, kot jim je za njih denar, bi že bili to toliko že davno z zakonom uredili. Kmečki dolgov imajo malo ali nič s tem opraviti, kakor tudi ne kriza z našim denarjem.

Pišče danes, kako so kmete ali dolžnike razdoližili na Poljskem, v Romuniji in Bolgariji, kjer so dali 15 do 25 odstotka. Mi vendar nismo tam doli in tudi ne tako na koncu. Zakaj ne povedo, kako so upniki varčevalce odražali v Angliji in drugod, kjer tudi občutijo krizo.

Čudno je zadeva krize pri nas zamotana. Dolžniki sprva seveda niso mislili na kako brisanje dolgov, zadovoljni bi bili z znižanjem obresti in odlogom teh dolgov na krajšo dobo. Ko se jim pa le pridiguje o znižanju in celo brisanju dolgov, so se tega oprijeli, kar pa nima dobrih posledic. Mnogi se bolj brezskrbno žive kot so poprej, in to ne le pri nas, ampak tudi drugod, kar mi povedo kadar kam grem.

Seveda, bodo rekli, da so to izjeme, katere so prepogoste, in da to še ni greh, če je reče kdaj vesel. Seveda. — Naredilo se je pa toliko, da danes nihče ne bo več nesel denarja v hranilnico (saj ga tudi danes ima kje dobiti) in tudi nihče ne bo varčeval.

Čudno je pa geslo, s katerim gredo naprej: "Kmetom in drugim kredit!" Dobro! Da ga naj tisti, ki ga ima in da iz svojega!

Grdo se je pa tudi naredilo, ko so se še po razglasitvi zakona o "kmečki zaščiti" stegnili po zneskih, ki so jih ljudje prinesli pred vednim strahom žigosanja denarja ali drugače, in spravili zopet pod zaščito. Kam je torej šel ta denar? Ali tudi dolžnikom! Pri tem so zopet naši Amerikanci in drugi prizadeti.

"GLAS NARODA" pošiljamo v staro domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. — Naročnina za stari kraj stane \$7. — V Italijo lista ne pošiljamo.

Še danes objavljajo, koliko milijard so izseljenci poslali ali prinesli v domovino. Ne pravim, da so vse te milijarde v hranilnicah, ker nekateri, kar so prinesli, so kot znano zabundali, drugi pa, ki so bili bolj previdni in podvzetni, so pa naložili svoje prihranke v nepremičnine in drugače in so danes na varnem. Ne prvi in ne drugi se ne zmenijo za nasbedake, ki nam je bil bolj pri sreču denar, za katerega se je jancilo 500 odstotno. Upam, da bodo naši modri državniki prišli do prepričanja, da to ni prav, kar se danes dela z izseljenškimi prihranki in bodo odločili, da kar je izseljenškega denarja se jim mora takoj in brez besedi izplačati, če tako zahtevajo.

Toliko o tej zadevi in da ne bo kdo mislil, da je ta stvar z nami rešena.

Letina in drugo zaenkrat pri nas dobro kaže. Posebno sadje je cvetelo, da je bilo jo, in če bo le polovica na drevju obstala, ga bo še dovolj. Tako, če ne bo kakih vremenskih in drugih nezdod, sadja bo letos kot malokdaj. Dosti se ga bo spravilo in dosti tudi v "ta kratkega" pokuhalo. Drugega ne bo. Borovnice so večji del pozeble. Za drugo, iz česar se tudi božja kapljica pridobiva, pa mora biti denar.

To je za danes vse.

Pozdravljam vse naše rojake, posebno Poljance in čitatele Glas Naroda, pa tudi Petra, ki je že velikokrat v svoji koloni kako modro povedal.

J. B.

New York, N. Y.

Mr. Jacob in Mrs. Pavla Ladstaetter sta obhajala v nedeljo desetletnico svoje poroke. Mr. Jacob Kožar in njegova gospa Ana sta jima priredila surprise party, na kateri smo se prav prijetno zabavali. Vsega je bilo dovolj in skoro preveč. Mr. Charley Kovač je z vso vmeno raztezal svoj meh, kar je dosti pripomoglo k vselemu razpoloženju. Zakonec-ma Ladstaetter želimo, da bi dočakala še srebrno, zlato in demantno poroko.

Poročevalec.

S pota.

Od Nebrasko preko Iowe do Shakoppe, Minn., so lepe ravnine. V bližini Shakoppe so kamnolomi ter tovarna za izdelovanje opeke in velikih lončenih cevi. Zemlja je za obdelovanje zelo rodovitna, črna in mehka. V mestu je več zapuš-

čenih hiš in tovarn. V njem je največ Poljakov in Nemcev. Shakoppe je v bližini St. Paul, Minn. V njem je tudi blatno kopališče, toda ker blato ni naravno vroče, ga morajo segreti do primerne toplote.

V St. Paul, Minn. sem se mudil le par dni ter sem obiskal učenjaka dr. Grudna, ki predava v tamkajšnjem semenišču.

Iz St. Paula sem odpotoval proti Duluth, Minn., in znašel sem se v kraju, kjer sem leta 1893 čakal na vlak, da me odpelje v Ely, Minn., kjer sem pričel delati v Chandler železnem rudniku. Moj prvi tovariš, s katerim sva skupaj delala, še živi. Mnogo drugih mojih tovarišev se je pa že preselilo v večnost.

Ko je meseca junija delo ponehalo, sem se odpeljal s tovarnim vlakom do Tower, Minn., od tam pa v Cleveland, Ohio. Iz Clevelanda sem se podal v Imperial, Pa., ter kasneje v Federal, Pa., kjer sem delal po premogorovih ter se kasneje vrnil v Minnesota. Pri delu sem se prehladil in sem si nakopal bolezen. Ko sem nekoliko okrevel, sem začel potovati in potujem še danes.

Sedaj pa še nekoliko o Duluth in Minnesoti v splošnem. Moj pravi prijatelj blagopokojni Buh mi je večkrat pripovedoval, da so tam, kjer stoži velika zidana pošta, svoječasno navrtavali Indijanci delbla ter pridobivali sirup, ki so ga drago prodajali. Ko sem letos prišel v Duluth, so pošto poslopje baš podirali in bodo na istem mestu zgradili drugo, modernejše.

V mestu je nekaj Slovencev, ki so pa prejšnjim razkropljeni. Podjetni rojak Mr. Perse ima sedem velikih trgovin. Ko sem bil prvič tukaj, so se za Duluthom razprostirali temni gozdovi, polni divjačine, do čim so danes na sto milj naokrog lepa mesta. Dosti hiš je praznih. Ljudje so odšli s trehuhom za kruhom, ker ni dela. Vzrok so stroji, ki delavca bolj in bolj izpodrivajo. Nekateri naši rojaki imajo male kmetije, na katerih pridelajo, kar je potrebno za življenje. Najbolje je prizadeta odrasla mladina, ki ne more nikjer dobiti zaposlitve.

V Duluth kakor tudi v Rochester je več slavni zdravnikov, h katerim prihajajo bolniki iz vseh delov Združenih držav iskat zdravja.

Med bolničarki v St. Marys bolnišnici je tudi več Slovencev. Med njimi se najbolj odlikuje č. sestra Emilija, ki je bila rojena na Brockway in se nikdar ne sramuje svojega slovenskega jezika. Kadarkoli pridem v bolnišnico, je njeno prvo delo, da me seznani s slovenskimi bolniki.

Bliži Dulutha je velika siro-tišnica za onemogle obojega spola. Med njimi je tudi kakih dvanajst naših rojakov.

Sedaj je tudaj vse v najlepšem cvetju, in ker je dosti dežja, obeta biti dobra letina.

Matija Pogorelec.

Peter Zgaga

AVTOMOBIL.

Nekateri ljudje imajo Ford-e, Sevice, Packarde, Plymouth-e in Nasse, nekateri imajo kare, karole in limuzine, moj prijatelj Matija ima pa avtomobil, ki je čudo staroverske tehnike.

Marsikaj sem že videl v dolgih letih, kar sem na svetu, toda takega avtomobila še nikdar ne.

Ali hočete, da ga vam opišem?

Po mojem mnenju oziroma trdnem prepričanju je bil Matijev avtomobil zgrajen v času, ko je Ford še platno prodajal po Detroitu.

Od tistihdob je že precej let ima štiri kolesa in motor na poldrugi cilindri.

Motor je spredaj, kolesa so pa istotako razvrščena kakor pri karah v splošnem: na vsakem koncu je eno.

Avtomobil je bil nekoč temnozeleno prebarvan. Toda to je bilo nekoč. Sedaj je njegova zunanost kodolajasta.

Na levi in desni so vrata, ki se dajo včasih samo odzunaj, včas pa samo odnotraj odpirati, kakršno je pač vreme.

V oknih so šipe, ki pa niso popolnoma perfektni, kar je dobro za ventilacijo.

Notranjščina je kolosalna.

Na tleh je prava perzijska preproga, ki je med brati vredna — nič koliko.

Sedež se tako globoko vdre, da sedež prav v slamo, s katero je nabasan.

Prednja dva sedeža sta avtomatična, to se pravi, da se po volji majata sem in tja, zadnji sedež je pa prostoren in stano-viten ter je le za kakšne bolj svečane prilike.

Spredaj je na plošči pred volanom vse polno ur, kazal in mer, ki imajo to čudno lastnost, da se kazalci na njih ne premikajo.

Število premerjenih milj znaša stopetdeset tisoč. Izza onega časa, bilo je menda pred sedmimi leti, se pa številke ne premikajo več.

Tajerji niso nikdar flat. To se pravi, flat so že, toda samo spodaj, kjer se tal dotikajo, zgoraj so pa vedno lepo okrogli.

Kadar stoji avtomobil na strmi poti, je opremljen s self-starterjem, namreč s polenom, položenim pod prednje levo kolo.

Kakorhitro odstraniš poleno, se začne avtomobil z vedno večjo naglico pomikati proti dolini do državne ceste.

Na državni cesti pa pride k sapi, poldrugi cilindri se zganje, motor zaropote, promet na ulicah obstane, chief Long pripopiha iz policijskega glavne-ga stana, se postavi na glavno križišče in skrbi za red.

Kajti ko je Matijev avtomobil enkrat v teku, ga nobena sila ne ustavi; če se pa slučajno ustavi, ga nobena sila ne premakne.

Henry Ford, ki ima v Detroitu poseben muzej za avtomobilske posebnosti, se že par let pogaja z Matijem, da bi mu proti dobremu plačil odstopil svoj monsturn, toda Matija ga ne da za vsa bogastva tega sveta.

Mesto ob Mohawk reki, ki je bilo doslej svetovno znano po najvišji vodni zatvornici, je zadnje čase ponosno na nič manjšo znamenitost — na Matijev avtomobil.

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potrebno, da je poučen v vseh stvarih. Vred naših dolgoletnih skušnje vam namoremo dati najboljša pojasnila in tudi vse potrebno preskrbeti, da je potovanje udobno in hitro. Zato se zaupno obrnite na nas za vsa pojasnila.

Vi preskrbite vse, bodisi prošnje za povratno dovoljenje, potne liste, vize in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjšo stroško.

Nedržavljan naj ne odlašajo do zadnjega trenutka, ker predno se dobi Washingtona povratno dovoljenje, BE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pišite torej takoj za brezplačna navodila in navodila-mo vam, da boste počeni in udobno potovali.

SLOVENIAN PUBLISHING CO.
TRAVEL BUREAU
216 West 18th Street
New York, N. Y.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

JEDRNAT JEZIK

Če živiš dolgo v Leningradu, začneš končno vendarle hrepneti po tem pravem, živem, jedrnatem ruskem jeziku.

Vsi mi 'inteligenti' govorimo s takim brezizraznim, brezbarvnim, pravzaprav vedno enoličnim jezikom, ki je izgu bil že davno vse oblike in ina le še vsebino, da začne včasih človek kaj pripovedovati, a kar naenkrat mu samemu postane tako pusto ter se ustavi v polovici stavka.

In poslušalec ni prav nič žal, da je običal — saj jim je dolgočasno zase in zanj.

Kadar se pojavi v Petrogradu svez rodoljub z dežele, opozori nase takoj s svojo govorico. Govori slikovito, bistro, živo, odločno, z akcentom in okusom.

Toda čez mesec dni ali dva začneja se mešati, začne se sramovati svojega južnega 'hykanja' ali severnega 'okanja', prilagodi se in se strne s tolpo.

Gesta ostre izrazitosti je pri kulturnem človeku že popolnoma odmrta. Igralec je bilo treba šele učiti, da kimajo z glavo vertikalno, kadar izrekajo "da", in horizontalno, kadar izgovarjajo besedico "ne".

Nedavno sem videla igralca, ki je govorila "Verujem ti!"

Toda pri tem je zmajevala glavo, da — ne verjame.

Tako smo se že ovadili izrazite geste svojega govorjenja, da se nam zdi, če zaidemo kam v južno mesto, sploščata kakor bi bili zabredli v blaznico. Da smo izgubili v svojem velikomestnem življenju vsak niti sel za geste, ima pač tudi svoj praktični povod: v tesnih petrogradskih stanovanjih se je težko pošteno razšepetiti, ne da bi postali nevarni stvarim in sosedom.

Mnogo pisateljev se odpravljajo poleti na kmete študirat deželo. Tam poslušajo in primerjajo, kako govorijo pristni naši ljudje.

Za starih časov je bilo možno osvežiti svojo govorico z razgovorjanjem s posli in z izvoščiki.

Zdaj pa so vse kuharice brez razločka — dekandentke, nosijo ušes a la Boticelli in izvoščiki se izražajo v jeziku naje-

legantnejših časopisnih uvodnikov.

Nedavno se mi je ponudila osobna prilika, študirati razgovorice naših izvoščkov.

Tega bo pač že šest ali sedem let, odkar sem se poslednjice vozila z izvoščkom, čegar zunanost je bila tako karakteristična in prav posebna, da sem si ga zapomnila. Bil je grbast ter je imel veliko rjavobrado. Bil je živahnega, uslužnega, spoštljivega vedenja, in ko me je posadil v svoje samice, mi je takoj začel razgaljati svojo dušo.

"Eh, eh," pravi, "kako je to, da se gospoda tako dolgočasni na svetu?"

"No, to pride na to, kako živi," sem mu odgovorila.

"Kajpada, saj to je, da vsak človek, da dolgočasno živi. Za vse to je treba drago plačati, a ugodnosti nimam nobenih. Vzemim n. pr. to prehrano. Ali bo muhik, recimo, jedel zajce? Ali te različne rake in pajke? Muhik ti niti mačka ne vzame v usta, nikar da bi pajka! Kajpak, saj je mogoče, da vas v dobrih restavracijah tudi dobro nakrmijo, toda le s težavo. Jaz se pa tukajle za voglem ustavljam na zakusek. Prav dobra kréma."

"In s čim vas krmito tamkaj, da si tako zadovoljen?" sem vprašala radovedno.

"Kako to, s čim? No, s čimer vas po restavracijah, s tem tudi nas."

"No, tako na primer — potage a la Cardinal?"

"Ne, tega tam nimamo."

"Ali pa Bouef miranton? Creme d'asperges?"

"Ne, ne. Vsega tega ni tu. Ampak, glej, dajejo nam šinjek. Eh, šinjek obiram jaz rad. Šinjek, ni boljše! Si li že kdaj jedla šinjek, barinja?"

"Ne, nisem imela še prilike."

"No, gospodinica, kako pa to živite, vi gospoda, pri vsem svojih sredstvih, če si niti šinjeka ne privoščite!... Slabo živi gospoda. In na primer vzemimo tudi — obleko! Muhik si natakne svoj tulup (ovčji kožuh in obširna, s kožuvinov podšita halja) — in dovolj mu je in dobro. Gospod pa tega ne more. On take obleke nima in si mora preskrbljevati te različne plašče in svrtnike. To je pač drago, a mrzlo. Ampak zakaj se muhiku dobro

godi? Le zato, ker se zanj vsak dan po vseh cerkvah moli k Bogu. Za vojsko, ki ljubi Boga, to se pravi za pravoslavno kmečko ljudstvo. Tako je to, gospodinja! Za gospoda pa ne moli nihče. Zato se ji godi tako hudo. Te stvari je treba razumeti in zapopasti, kako je!"

Te dni sem se sešla z istim izvoščkom. Leta so pustila na njem očitne sledove. Postal je resnejši, zdržnejši in oni o-genječki entuziazma, ki mu je razjarjal obraz, ko je govoril o svojem priljubljenem šinjeku, ni sedaj zagorel niti enkrat več. Toda zgovornost mu je ostala ista, ki jo je imel pred leti.

"Produkt!" mi je rekel ter mi pokazal s koncem svojega blica na policijskega stražnika.

"Kako pravite?" sem se začudila.

"Produkt!" je ponovil. — "Kajpak, v tujini, za granico, tam je mu-ni-ci-palna uprava in vse postavljeno na lastni temelji. Ampak pri nas, kako more imeti podoben produkt svojo bio-gra-fi-jo?"

"Ali o čem pa pravzaprav govoriš?" sem vprašala z zvišanim zanimanjem.

"On se zaradi naju nalašč sili govoriti tako učeno," mi je dejal potihem moj družabnik v vozu. "Misli, če bi govoril priprosto, da bi ga dobro ne razumela."

Izvošček se je obrnil v voz, kolikor mu je to dopuščal njegov vrat, se na naju uprto zagledal ter odgovoril:

"Ne, jaz govorim o tem, da če si ti n. pr. kmet in se ubijaš s svojim agrarnim zemljiščem, potem zahtevaj zase tudi pošteno terorizacijo. Zakaj sicer — kaj se ti izemim iz tega? Izemim se ti iz tega, da ti celo železnice — celo to ti eksploativajo!"

"Kaj vendar čenča ta človek?" se je čudil moj družabnik. "Čakajte, takoj se pomenim z njim, kakor se spodobi, v njegovem jedrnatem narodnem jeziku."

In obrnil se je k izvoščku ter se delal kar možno ljubeznivega.

"Slišiš, dragi moj, čemu pa tako čudno mrevariš svoj jezik? Pomeni se priprosto, t. j. na svoj navadni kmečki način, ki ga znaš! Pokramlajmo lepo iz duše! Kaj bi to ne šlo več?"

Izvošček se je okrenil s trudom znova, naju dolgo ogledoval z očitnim nerazumevanjem in končno je procedil skozi zobe z zaničevanjem, ki ga ni popisliti:

"Dovoljujem si regularno razlagati svoje naziranje. — Ampak seveda, če je prišel kdo naravnost od pluga, gotovo in legalno ne more razumeti nič agrikulturnega."

Razumela sva: "naravnost od pluga" — to sva midva! Vzadregi sva bila in umolknila.

Izvošček pa se mi niti enkrat več okrenil k nama. Le na njegovih velikih rdečih uhljih je bilo videti, kako ga je sram, kako se sramuje — za naju.

OGLASI NAJ SE

Rudi Zebel, pred leti je bil v East Helena, Mont. Jaz, njegov stric, prosim rojake, če kdo ve za njega, da mi sporoči njegov naslov, ali naj se pa sam javi: — Frank Zebel, trgovec, Rudnik pri Ljubljani, Jugoslavija. (2x)

Naši v Ameriki

SOJAKE PROSIMO, NAJ NAM NAKRATKO N A DOPISNICI SPOBOČE SLOVENSKE NOVICE IZ NASELBINE.

— Nagloma je preminul v Clevelandu za srčno kapjo rojak John Čok, stanujoč na 9202 Nelson Ave. Bil je star 72 let, doma iz Notranjskega. V Ameriki je bival nad 30 let.

— Common Pleas sodnik Hurd v Clevelandu je oddal važno in novo razsodbo v slučaju pokojnega Franka Kastelica, ki je umrl leta 1931. Sodnik Hurd je razsodil, da se poravnava zapuščine za pokojnim ne more odlašati, četudi davki na posestvo umrlega niso bili plačani. Na probatni sodnji se nahaja danes na stolice slučajev, v katerih se zapuščinskih zadev in premoženja ne more urediti, ker davki na posestva niso bili plačani. Sodnik Hurd je bil naziranj, da davki na posestva niso legalni dolгови, pač pa le nekatere naklade na posestva državljanov. To je popolnoma nova razsodba in v direktnem nasprotju z mncjem generalnega državnega pravdnika, ki je leta 1933 razsodil, da morajo vsi ti davki na posestvu umrlega biti najprej plačani, predno se razdeli zapuščina. Zadeva bo seveda prišla na apelatno sodnijo in pozneje tudi na najvišjo sodnjo države Ohio. Gre za to, ali so davki "dolgi", ali po le "naklade države". Ta slučaj je izvojeval na sodniji odvetnik Leo Kushlan.

— Dne 6. junija je graduiral na zvezni mornariški akademiji v Annapolis William F. Petrovic, U. S. N., ki je dobil pri tem činu "ensing". Izmed 439 graduantov jih je izvršilo skušnjo 33 z odliko, in med njimi je bil "Bill" 26. Po graduaciji je prišel mladi mornariški častnik v Cleveland kot gost svojega brata Frank Petroviča.

— Dne 6. junija je graduiral na zvezni mornariški akademiji v Annapolis William F. Petrovic, U. S. N., ki je dobil pri tem činu "ensing". Izmed 439 graduantov jih je izvršilo skušnjo 33 z odliko, in med njimi je bil "Bill" 26. Po graduaciji je prišel mladi mornariški častnik v Cleveland kot gost svojega brata Frank Petroviča.

— Dne 6. junija je graduiral na zvezni mornariški akademiji v Annapolis William F. Petrovic, U. S. N., ki je dobil pri tem činu "ensing". Izmed 439 graduantov jih je izvršilo skušnjo 33 z odliko, in med njimi je bil "Bill" 26. Po graduaciji je prišel mladi mornariški častnik v Cleveland kot gost svojega brata Frank Petroviča.

— Dne 6. junija je graduiral na zvezni mornariški akademiji v Annapolis William F. Petrovic, U. S. N., ki je dobil pri tem činu "ensing". Izmed 439 graduantov jih je izvršilo skušnjo 33 z odliko, in med njimi je bil "Bill" 26. Po graduaciji je prišel mladi mornariški častnik v Cleveland kot gost svojega brata Frank Petroviča.

— Dne 6. junija je graduiral na zvezni mornariški akademiji v Annapolis William F. Petrovic, U. S. N., ki je dobil pri tem činu "ensing". Izmed 439 graduantov jih je izvršilo skušnjo 33 z odliko, in med njimi je bil "Bill" 26. Po graduaciji je prišel mladi mornariški častnik v Cleveland kot gost svojega brata Frank Petroviča.

O KLJUKASTEM KRIŽU

Kljukasti križ je silno star. Poznali so ga že v sanskritu in ga nazivali "svastika". — Služil je za okrasje in je pomenil znamenje, ki odganja nesrečo in prinaša srečo.

Pri budistih v Indiji je veljal kljukasti križ kot ključ za paradiz.

V službi glavne sirske boginje Artargatis je bil kljukasti križ simbol življenja.

Od drugega stoletja pred Kristusom naprej so poznali kljukasti križ skoraj po vsem takrat znanim svetu ter je izražal vrteče se in vrveče gibanje. Po drugih krajih zopet je imel isti pomen kakor v sanskritu.

V prvih krščanskih dobah je prišel kljukasti križ kot simbol v katakombah, pomenil je smrt in vstajenje, imenovali so ga "crux gamata", in sicer po grški črki "gama", ker je sestavljen iz štirih takih črk, postavljenih s spodnjim koncem pravokotno druga na drugo.

V zadnjem času so se, kakor znano, kljukastega križa polastili narodni socialisti v Nemčiji in je pri njih ta križ znamenje antisemitizma. — V okolici Mostarja je svojčas bil nekje kljukasti križ vdolan v obeestno znamenje. Ta križ je profesor Dolenc doslej iskal, a a ni našel. Prav verjetno je, da je bil vklesan ta križ kot "crux gamata". Hercegovski kristjani so si izbrali to znamenje, ki jim je pomenilo Kristusovo smrt in vstajenje in je bilo njim simbol njihovega prihodnjega vstajenja. Po svoji obliki je pa v nasprotju z navadnim križem vzbujalo pri muslimanih manj nasprotovanja kakor pa navadni križ.

ZAROČENCA

MILANSKA ZGODBA IZ 17. STOLETJA

Spisal: ALESSANDRO MANZONI

27

"Pet in dvajset novih srebrnikov je, tistih s svetim Ambrožem na konju," je rekel Tonio in privlekel droben zavitek iz žepa.

"Poglejmo," je ponovil don Abbondio; vzel je zavitek, si nataknil spet naočnike, odprl, povlekel srebrnike iz njega, jih preštel, jih obrnil na to stran, jih obrnil spet na ono ter dognal, da so brez pogreška.

"Zdaj, gospod kurat, mi daste verižico moje Tekle."

"Tako je," je odvrnil don Abbondio; nato je stopil k omari, potegnil ključ iz žepa, pogledal naokrog, kakor bi gledalecema branil priti blizu, odprl je le eno polovico vrata, zadela spet odprtino s svojo osebo, vtaknil glavo noter, da pogleda, kje je verižica, in roko, da seže po njej; ko jo je našel, je omaro spet zaklenil, izročil verižico Toniju in rekel: "Ali je prav tako?"

"Zdaj," je odgovoril Tonio, "bodite tako do-ri ter mi denite nekaj črnega na belo."

"Tudi to!" se je čudil don Abbondio. "Vsem so ljudje podkovani. Ej, kako je postal svet nezaupen! Ali se ne zanesete name?"

"Kako, gospod kurat Ali se zanesem? Krivice mi delate. Toda ker je moje ime v vaši veliki knjigi na strani za dolgovce... torej, ker ste že imeli to sitnost, da ste me nekoč zapisali, bi rad... ker od življenja do smrti..."

"Dobro, dobro," ga je prekinil don Abbondio, potegnil mrmraje predaleček pri mizici, vzel iz njega papir, pero in črnilnik in začel pisati, ponavljajoče glasno besede, kakor so mu prihajale iz peresa.

Medtem sta se Tonio in na njegov migljaj tudi Gervaso postavila pokonci pred mizo tako, da pišoč ni mogel videti k vratom, in kakor iz dolgega časa sta začela malo drgniti z nogami po podu, da tako opozorita onadva zunaj, naj vstopita, in zaglušita obenem hrup njunih korakov.

Don Abbondio je bil zatopljen v pisanje in ni mislil na nič drugega.

Ko je Renzo zaslišal drsange nog, je prijel Lucijo za roko, ji jo stisnil, da jo ohrabri, zganil se je ter jo vlekel vso trepetajočo za seboj, kajti sama se ne bi bila mogla ganiti z mesta.

Vstopila sta čisto tiho, po prstih, pridržujoče dihanje, ter sta se skrila za oba brata. Medtem je don Abbondio končal pisati, pazljivo je še enkrat prebral pismo, ne da bi dvignil oči od njega, nato ga je zganil na četrto, rekoč: — "Ali boste zdaj zadovoljni?" snel z eno roko naočnike z nosu, ponudil z drugo Toniju papir ter dvignil obraz. Tonio je iztegnil roko, da vzame papir, ter se obenem umaknil na eno stran, Gervaso na njegov migljaj na drugo in na sredi sta se prikazala, kakor bi se razmaknila zavesa, Renzo in Lucija.

Don Abbondio je videl najprej nekam zabrisano, nato je videl jasno, se prestrašil, osupnil, se razjaril, pomislil in napravil sklep — vse to v času, ki ga je Renzo porabil, da je izustil besede: "Gospod kurat, pred tema dvema pričama: to je moja žena."

Njegove ustne še niso bile spet pri miru in že je don Abbondio, izpušivši papir, z levico pograbil in dvignil leščerbo, z desnico pa strgal preprogo z mizice, jo potegnil ježno nase, da je knjiga, papir, črnilnik in sipnica zletela vse na tla, ter se med sedežem in mizico v skoku približal Luciji.

Ubožica je mogla s tistim svojim sladkim in tedaj silno tresočim se glasom jedva izgovoriti: "In to..." ko ji je don Abbondio navljudno vrzel preprogo čez glavo in obraz, da bi ne mogla izreči vseh potrebnih besed.

In izpušivši tudi svetiljko, ki jo je držal z drugo roko, si je zdaj pomagal tudi s to, da je s preprogo osemil nevesto ter jo skoro zadušil; medtem pa je kričal na vse grlo:

"Perpetua, Perpetua! Izdajstvo! Na pomoč!"

Na podu mrmrajoči sten je sibal medlo, migotajočo svetlobo na Lucijo, ki se je v popolni zmedenosti niti ni skušala izmotati in je bila podobna iz krede izklesanemu kipu, katerega je bil umetnik pregrnil z mokrim suknom.

Ko je luč popolnoma zamrla, je don Abbondio revico izpustil in tipaje poiskal vrata v drugo, bolj notranjo sobo; ko jih je našel, je vstopil tja, se zaklenil in še vedno kričal:

"Perpetua! Izdajstvo! Na pomoč! Ven iz te hiše! Ven iz te hiše!"

V prvi sobi je bilo vse narobe. Renzo, ki je skušal zadržati kurata in je veslal z rokami po zraku, kakor bi se igral slepo muho, je dospel do vrat, trkal in kričal:

"Odprite, odprite! Ne delajte takega hru-pa!"

Lucija je s slabim glasom klicala Renza in proseč ponavljala:

"Pojdimo, pojdimo, za božjo voljo!"

Tonio je po vseh štirih pometal z rokami po podu ter skušal otipati svojo pobotnico. Gervaso je kričal in skakal kakor obseden ter iskal vrata na stopnice, da bi ušel in se rešil.

Ne moremo si kaj, da se ne bi sredi tega kri-ka in vika za trenotek ustavili ob kratkem premišljevanju.

Renzo, ki je hrumel ponoči v tuji hiši, ki je bil skrivač vdrl vanjo in je oblegal gospodarja v drugi sobi, ima popoln videz tlačitelja — in končno je bil vendarle le on tlačeneec.

Don Abbondio, ki so ga bili drugi presenetili, zagnali v beg in prestrašili, medtem ko se je mirno ukvarjal s svojimi opravili, bi se zdel prava žrtve — in vendar je v resnici on delal krivico.

Tako se čisto svet vrti... to se pravi: tako se je vrtel v sedemnajstem stoletju.

Ko je oblegance videl, da ni nobenega znamenja o sovražnikovem umiku, je odprl okno na trg pred cerkvijo ter začel klicati:

"Na pomoč, na pomoč!"

Zunaj je sijala najlepša mesečina. Senca cerkve in malo dalje dolga, ostra senca zvonika sta se temno in odražajoče risali na travnatem, svetlem, ravnem trgu; vsak predmet je bilo mogoče razločiti skoro kakor podnevi.

Ali kolikor daleč je segal pogled, od nikoder ni bilo ne duha ne sluha o kakem živem bitju.

Tik stranskega cerkvenega zidu in prav na tisti strani, ki je bila obrnjena proti župnišću, je stala rečna bajta, nekakšna pasja luknja, kjer je spal cerkovnik.

Tega je vzburlil oni preplašeni klic; skočil je z besno naglico z ležišča, odpahnil cunjjo na svojem okenu, vtaknil glavo ven in rekel z očmi med kocinami: "Kaj pa je?"

"Tecite, Ambrož! Na pomoč!" je zaklical don Abbondio proti njemu.

"Brž pridem," je odgovoril oni, odmaknil glavo, spustil zopet cunjjo in dasi je bil napol se v spanju in več nego napol prepaden, si je pri tej priči izmislil sredstvo, s katerim je prinesel mnogo izlatnejšo pomoč, nego se je zahtevala, a se mu obenem ni bilo treba samemu mešati v ta pretep, naj je bil že kakršenkoli.

Pograbi hlače na postelji, jih stisne pod pazduho kakor zgibljiv klobuk in jo udere skokoma dol po lesenih stopnicah; steče v zvonik, potegne za vrh večjega izmed obeh zvonov ter začne biti plat zvona.

Ton, ton, ton, ton... Kmetje planejo iz spanja in sedejo na postelje.

V senikih kleknjeni mladeniči napno ušesa in se dvignejo. "Kaj je? Kaj je? Plat zvona! — Ogenj? Tatovi Razbojniki?"

(Datje prihodnjič.)

DENARNE POŠILJATVE

Denarna nakazila izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kursu.

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Za \$ 2.75	Din. 100	Za \$ 9.35	Lir 100
\$ 5.25	Din. 200	\$19.25	Lir 200
\$ 7.50	Din. 300	\$44.40	Lir 300
\$11.75	Din. 500	\$68.20	Lir 500
\$23.50	Din. 1000	\$176.00	Lir 1000
\$47.00	Din. 2000	\$352.00	Lir 2000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMEMBI GORI ALI DOLI

Za isplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih ali lirah dovoljujemo še boljše pogoje.

ISPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIN

Za isplačilo \$ 5.00	marito pošiljati	\$ 6.75
\$10.00	"	\$13.50
\$15.00	"	\$20.25
\$20.00	"	\$27.00
\$25.00	"	\$33.75
\$30.00	"	\$40.50

Prejemnik dobi v starem kraju isplačilo v dolarjih.

Najna nakazila izvršujemo po Cable Letter za pristojbine \$1.00.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

"Glas Naroda"

310 WEST 104th STREET

NEW YORK, N. Y.

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne.

Knjigarna
"Glas Naroda"

Mož v ognjeni peči

Roman iz življenja

Za "Glas Naroda" priredil: I. H.

39

Poleg glavnega poslojja je imela Manoela za svoje stanovanje tudi paviljon, katerega so obdajala mango drevesa, likori, palme in dolga vrsta evforibij. Ta paviljon je dal zgraditi Raventos za svojo ženo, ki je bila polnokrvna Španka, ker je njegova trdnjava stala na goli planoti, vsled česar je bila žena naklonjena melanholiji. Umrla je ob rojstvu Manoele, ki je po njej podedovala lepoto in sladko zaspanost. Njeno življenje je bilo sen poln gorkoga sijaja. Njen dan je bil brez vsakega dela in samo sanjavo življenje med brezmiselnim jutranjim molitvijo in zamaknjeno večerno molitvijo na klečalniku. Vedno je bila zatopljen v potrtost, toda ta potrtost je bila jasna lenoba haremske lepote. Šele pozimi se je prebudila, ko se je v velikih mestih pričelo družabno življenje — tukaj je ni bilo več poznati.

Povabilu Juana Kadena na facendo Westfalia se je odzvala iz radovednosti — hotela se je spoznati z mladim Zalerjem, o katerem so vsepovsod govorili. Toda ni se pridružila spremstvu svojega očeta, se je peljala, ker je bila cesta lepa, z majhnim vozom. Poleg nje je sedel mlad črnc. Na sebi je imel modro livrejo z zlatimi trakovi in mu je bilo zapovedano, da bo izgledal prijazen.

Gospodje so jahali, spredaj Raventos z baronom. Njim so sledili služabniki s psi, nazadnje pa so jezдили nek Portugalec, Italijan, oha plemiča, in nek Čeh, ki je bil nekdanji duhovnik in je bil čudovito učen. Na te tri se je Raventos saj mogoče zanesti, da so se v ženski družbi dostojno obnašali.

Stari Zaler, Dija in Pavel so že prišli na Kadenovo farmo, ko pridejo Raventosovi skozi drevored cipres proti hiši. Dija se smeje.

— Kot parada cirkusa, — pravi.

In nekaj takega je tudi bilo. Gospodje so bili v gauch oblikah, usnatih srajcah s frfračimi trakovi, s sombreri na glavah, v jahalnih škornjih, katerih golenice so segale do polovice beder. Toda gledališka obleka je bila vendarle snažna. Med njimi so psi glasno lajali in vlekli za jermena.

Prihite hlapeci in pomagajo gospodom iz sedel. Pasji čuvaji odpeljejo živali na gospodarsko dvorišče. Vsi se med seboj pozdravijo in predstavijo Pavla. Gospodje mu ponudijo roke in Raventos pravi med prijaznim nasmehom:

— Skrajni je čas, da vas enkrat poznam, doktor. Radovednost gori v meni, da bi videl vaše čudeže. Kdaj in kje?

Govoril je francosko, precej gladko, toda v presekanjih stavkih.

— Jutri, ako želite, gospod Raventos, — odgovori Pavel, — in sicer pri nas.

— Velikanski preobrat, kolikor sem slišal.

— Velik prihranek na vsak način. Recimo tedaj preobrat v industrijski kurilni tehniki.

— Dobro. Izvrstno. Produkcijo bomo zvišali. Toda kaj nam to koristi? Saj se že sedaj dušimo v naši produkciji.

— Ena zagovoda izbije drugo, gospod Raventos. Vlade — Glasen smeh ga prekine.

— Samo ne prihajajte mi s to družbo, gospod doktor. Že več let se trudi vaš oče, da bi odprl našo sotesko, pa do sedaj še ni dosegel ničesar, prav ničesar. To je neumnost. Čimbolj povečujemo svojo produkcijo, tem hitreje delamo na naši pogubi. Postal sem oprezen in se omejujem.

— Se razume, to dela tudi moj oče.

— In pri tem razmetuje denar za gradbo cest, — pravi Raventos. — Za to ne ganem niti svojega prsta, gospod doktor. Načelno ne. Proč vržen denar. Par kapljice še ne izdolbe kamna. Treba je uravnati reko in potrebna je železnica. Te ga pa ne zmoremo s privatnimi sredstvi. Zato ostanem trd...

Manoelin voz se pripelje po drevoredu. Pavel jo vidi prvič: majhna, fina lady, ki je z nervoznimi rokami vodila konja. Brez dvoma zapeljiva oseba, lepo oblikovana, z malo temnim ovalno izrezanim obrazom, nos in usta zapeljiva, in — kako ima čudovito temne, poželjive oči! Ni bilo težko zaljubiti se v njo.

Kaden skoči k vozu ter ji ponudi roko, da ji pomaga z voza. Nato običajno predstavljane. Pavel se globoko prikloni nad njeno majhno desnico. Pogleda se srečata. Pritajena radovednost zažari v njenih črnih očeh. Nasmeje se.

— O vas sem že slišala, — mu pravi. — Bil je suhoparen početek razgovora in Pavel ga nadaljuje.

— Zelo ljubeznjivo, milostljiva gospica, — pravi, Dija pa pripomni:

— Saj bi ga že davno mogla videti, toda nikdar več ne prideš k meni. Zakaj pa ne?

— Da, Dija, zakaj ne? Včasih mislim, da sem napol mrtva. Še diham, toda to ni pravo življenje. Plavam kot v oblakih. Ali si zopet kdaj govorila z Edito?

Edita je bila pri karmelitaricah. Dija zmaje z glavo.

— Ne, Manoela — že več tednov nisem bila v samostanu. Doma so me zadrževale vsakovrstne dolžnosti. Edito imam rada — toda ne razumeva se. Njena svetna odpoved se ne strinja z mojo posvetnostjo.

Tedaj pa Juan glasno zakliče:

— Gospoda moja, majhen prigrizek pred pričetkom velike predstave.

Raventosovi svetovalci se postavljajo v špalir pred stopnicami na verando. Pavel vidi sedaj obraz barona Rohrlacha. Na nekaj postane pozoren. Mož ima lepe, ponosne, izrazite poteze, katere so nekoliko razorali viharji od zunaj in od znotraj. In ko gre Manoela ravno mimo njega, se prikloni in iz njegovih svetlo modrih oči zažari ljubezniv nasme, skoro kot nasme dobrotne zaupljivosti. Baron pa je bil tudi edini, da mu je prijazno prikimala.

(Dalje prihodnjik.)

Iz Slovenije.

Novi grobovi.

V Kranju je umrla Marija dr. Kušarjeva.

— V Mariboru je umrla Helena Zemljičeva, soproga sodnika okrožnega sodišča.

— V ljubljanski bolnišnici je umrla Franciška Ivančičeva, soproga žel. uradnika.

Zabodel je ljubico in se javil sodišču.

V Pokopališki ulici v Mostah se je odigrala krvava ljubzenska drama, ki je domala zahtevala življenje 23letne delavke Lojzke Berčičeve, zaposlene v tovarni Saturnus. — Okrog polnoči jo je pred nje-

nim domom v Pokopališki ulici čakal njen nekdanji fant, 23. letni elektromonter Ladislav Sikač, rojen v Opatiji in pristojen v Konovo pri Pančevem. V zadnjih mesecih se je njuno razmerje nekam zrahljalo, dekle ni kazalo prave ljubezni do fanta. Zdalj je prišel na poslednji, odločilni pomenek. Ko je v resnici prišla, je po kratkem pretekamju potegnil nož in jo zabodel v srčno stran. Nevarno ranjena se je Berčičeva zgrudila, Sikač pa je pobegnil v noč. Kmalu po zločinu je bila stražnica v Mostah obveščena o dogodku. Rdeševalci so ranjenko takoj od-

peljali na kirurški oddelek, kjer so ji zdravniki posvetili vso skrbno pozornost, da jim je uspelo rešiti življenje. Fant se je potem sam javil policijski upravi, kjer je prostodušno izpovedal vse, kako se je zgodilo, nato pa je bil izročen sodišču.

Nezgoda za nezgodo tepe Prekmurje.

Lanska lotina je bila slaba in številne so hiše, kjer že več tednov nimajo na mizi vsakdanjega kruha. Kriza pritiska zmerom huje, cene živine, kolikor jo je sploh mogoče prodati, so se bolj popustila in kmet sploh nima več nobenih dohodkov. Ni prazna beseda, temveč gola resnica je, da si ljudje ne morejo kupiti obleke in tudi ne najnujnejših življenjskih potrebščin. Ako si sosede izposojajo ogenj, da lahko zakurijo, kaže to dejstvo v dovoljni meri vso bedo, ki vlada po vaseh. To bedo pa povečujejo še neprestane elementarne nezgode, ki kar nočejo prenehati.

Pomladni mraz je v precejšnji meri oplavil letošnjo žetev. Rž je pozebla, da so jo morali marsikje kar pokositi. Uničene je do 80 odstotkov rži, kar bo povzročilo občutno pomanjkanje kruha. Nekoliko so trpeli tudi pšenica in nekateri drugi pridelki, ki so bili zgodaj sajeni. Precejšnjo škodo je napravila slana v vinogradih, sadje pa je sploh vzela.

Dolgotrajni hlad je oviral rast rastlinstva in travniki so dolgo ostali goli, kar pomeni za živinorejo hud udarec. Preti nevarnost, da bodo morali ljudje spet doma klati živino, ker je ne morejo prodati in ne prehranjevati. Pojavila se je pa še bolezen med svinjami. So primeri, da je bolezen ugrabila posestnikom vse svinje.

Obmurske občine pa je pri vsem tem prizadela še velika povodenj. Mura je prestopila bregove in poplavlja več tisoč orolov nji in travnikov. Voda stoji že vrsto dni na polju in travnikih, kjer seveda pod vodo gnijejo ali hirajo vse kulture.

Mura pa ogroža tudi naselja, tako Dolnjo Bistrico, kjer so v neposredni nevarnosti hiše. Prav tako je v nevarnosti Hotiza, kjer je Mura prekopal v teku zadnjih let toliko zemlje, da je prišla zdalj ob povodnji do nekdanje stare struge, ki drži skozi vas. Voda je preplavila vas in obstaja nevarnost, da se ves tok Mure usmeri v to staro strugo. V enaki nevarnosti je tudi Kot. Vreme je še zmeraj nepovoljno in ovira ljudi pri delu. Med ljudstvom vladata velika potrtost in strah pred bodočnostjo.

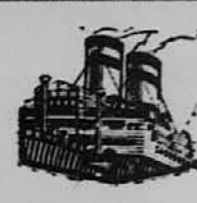
Radi srne v zapor.

Primarij dr. Drnovšek je naznanil orožniški postaj v Studencih sledeči slučaj: Zasebnica Ana Trafela iz Maribora je šla s svojimi muzejem nabirat v Sp. Radvanje suhljad. Pri nekem hrastovem drevesu v lovišču dr. Drnovška je našla mlado srno, katero je vzela s seboj, kakor pravi v namenu, da jo ne bi kdo ubil. Mož je nesel suhljad, žena pa v košari srno. V Novi vasi ju je dohitel s kolesom 35-letni delavec Herman Wute, doma iz Nove vasi. Brez povoda je zgrabil ženo za vrat, ji iztrgal srno in ji dal še tri krepke za ušnice. Mož je hotel pomagati ženi. Wute pa ga je sunil v prsa in košaro ter srno izginil. Orožniki so aretirali Wuteja, ki je dejanje priznal; odvzeli so mu srno, njega pa izročili sodišču. Srno so oddali orožniki lastniku lovišča.

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

110 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.
PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

JUNIIJA:

26. Aquitania v Cherbourg
27. Ile de France v Havre
28. Majestic v Cherbourg
29. Europa v Bremen
30. Conte di Savoia v Genoa

JULIJA:

3. Washington v Havre
4. Conte Grande v Trst
5. Bremen v Bremen
6. Champlain v Havre
7. Berengaria v Cherbourg
8. Rex v Genoa
9. Normandie v Havre
10. Aquitania v Cherbourg
11. Europa v Bremen
12. Manhattan v Havre
13. Majestic v Cherbourg
14. Ile de France v Havre
15. Conte di Savoia v Genoa
16. Bremen v Bremen
17. Berengaria v Cherbourg

27. Champlain v Havre
31. Washington v Havre
Normandie v Havre

AVGUST:

2. Europa v Bremen
3. Aquitania v Cherbourg
4. Rex v Genoa
5. Majestic v Cherbourg
6. Ile de France v Havre
7. Conte Grande v Trst
8. Bremen v Bremen
9. Manhattan v Havre
10. Champlain v Havre
11. Berengaria v Cherbourg
12. Conte di Savoia v Genoa
13. Normandie v Havre
14. Aquitania v Cherbourg
15. Europa v Bremen
16. Lafayette v Havre
17. Roma v Trst
18. Washington v Havre
19. Majestic v Cherbourg
20. Bremen v Bremen
21. Ile de France v Havre
22. Rex v Genoa

VAŽNO ZA

NAROČNIKE

Poleg naslova je razvidno do kdaj imate plačano naročnino. Prva številka pomeni mesec, druga dan in tretja pa leto. Zadnje opomine in račune smo razposlali za Novo leto in ker bi želeli, da nam prihranite toliko nepotrebnega dela in stroškov, zato Vas prosimo, da skušate naročnino pravočasno poravnati. Pošljite jo naravnost nam ali jo pa plačajte našemu zastopniku v Vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, kojih imena so tiskana z debelimi črkami, ker so opravičeni obiskati tudi druge naselbine, kjer je kaj naših rojakov naseljenih.

CALIFORNIA:

San Francisco, Jacob Lauchlin

COLORADO:

Pueblo, Peter Cullig, A. Saffie

Walsenburg, M. J. Bayuk

INDIANA:

Indianapolis, Louis Banich

ILLINOIS:

Chicago, J. Berčič, J. Lukanič

Cicero, J. Fabian (Chicago, Cicero in Illinois)

Joliet, Mary Bambich, Joseph Trevat

La Salle, J. Spellich

Mascoutah, Frank Augustin

North Chicago, Jozef Zelenc

KANSAS:

Girard, Agnes Močnik

Kansas City, Frank Zagar

MARYLAND:

Kitzmiller, Fr. Vodopivec

Steyer, J. Černe (za Penna. in W. Va. in Md.)

MICHIGAN:

Detroit, Frank Stolar

MINNESOTA:

Chisholm, Frank Gouze

Ely, Jos. J. Peshel

Eveleth, Louis Gouze

Gilbert, Louis Vessel

Hibbing, John Povše

Virginia, Frank Hrvatic

MONTANA:

Roundup, M. M. Pantan

Washoe, L. Champa

NEBRASKA:

Omaha, P. Broderick

NEW YORK:

Gowanda, Karl Strlnish

Little Falls, Frank Masla

OHIO:

Barberton, Frank Troha

Cleveland, Anton Rohok, Chas. Ringer, Jacob Resnik, John Slapnik

Girard, Anton Nagode

Lorain, Louis Balant, John Kuraš

Se

Warren, Mrs. F. Rachar

Youngstown, Anton Kikelj

OREGON:

Oregon City, Ore., J. Koblar

PENNSYLVANIA:

Broughton, Anton Ipavec

Claridge, Anton Jerina

Conemaugh, J. Brezovec

Export, Louis Supančič

Farrel, Jerry Okorn

Forest City, Math Kamin

Greensburg, Frank Novak

Johnstown, John Polants

Krayn, Ant. Tauželj

Luzerne, Frank Balloch

Manor, Frank Demshar

Midway, John Zust

Pittsburgh, J. Pogacar

Presto, F. B. Demshar

Steelton, A. Hren

Turtle Creek, Fr. Schiffrer

West Newton, Jacob Jovan

WISCONSIN:

Milwaukee, West Allis, Frank Škober, Joseph Kakež

WYOMING:

Rock Springs, Louis Tauchar

Diamondville, Joe Ročič

Vsak zastopnik isba potrjuje za svojo, katere je prejel. Zastopnik roje kom tople priporočamo.

UPRAVA "GLAS NARODA"

ZBIRKA

zanimivih povesti

PRIMERNIH ZA ODRASLE IN MLADINO. — VSEBINA JE RAZNOVRSTNA: ZGODOVINSKA, ZABAVNA, POUČNA. VEČINA KNJIG JE OPREMLJENA Z LEPIMI SLIKAMI.

ANDERSONOVE PRIPOVEDKE

111 strani. Cena 35c

ANDREJ HOFER 50c

BENEŠKA VEDEŽEVALKA 35c

BELGRAJSKI BISER 35c

BOŽIČNI DAROVI 35c

BOJ IN ZMAGA 20c

CVETNA BOROGRADSKA 45c

CVETKE (pravljice za stare in mlade) 30c

ČAROVNICA S STAREGA GRADA 25c

DEVICA ORLEANSKA 50c

DEDEK JE PRAVIL (pravljice) 40c

ELIZABETA, HČI ŠIHRSKEGA JETNIKA 35c

FRAN BARON TRENK 35c

FRA DIAVOLO 50c

FRIDOLIN ŽOLNA. Spisal Milčinski. 72 str. 25c

HEDVIKA, BANDITOVA NEVESTA 40c

JANKO IN METKA (kartonske slike za otroke) 30c

KOREJSKA BRATA (črtice o misijonarjih v Koreji) 30c

KRALJEVIČ IN BERAČ 30c

KRVNA OSVETA (povest iz abruških gora) 30c

KAJ SE JE MAKARU SANJALO 25c

LJUDEVIT HRATAR, POZNAVA BOGA (spisal Kristof Šmit) 30c

MARKO SENJANIN, SLOVENSKI ROBINSON. 75c

MARON, krščanski deček iz Libanona 25c

MUSOLINO, ropar Kalabrije 40c

MRTVI GOSTAČ 35c

MALI KLATEŽ (spisal Mark Twain) 70c

MLADIM SRCEM (par krasnih črtic pisatelja Meška) 25c

NA RAZLIČNIH POTIH 40c

NA INDIJSKIH OTOKIH 50c

PABERKI IZ ROŽA 25c

PARIŠKI ZLATAR 35c

POZIGALEC 25c

PRESTI BOŽJI 30c

PROVEDENOV ZGODBE 35c

PROVEDENI (spisal Kristof Šmit) 30c

PIRIHI (spisal Kristof Šmit) 30c

PRAVLJICE IN PRIPOVEDKE ZA MLADINO I. zv. 40c II. zv. 40c

PRAŠKI JUDEK 25c

PATRIA (povest iz irske zgodovine) 30c

POSLEDNJI MOHIKANEC 30c

PRIGODBE ČEBELICE MAJE. Spisal Levstik. 104 strani. Trda vez. 1.-

PRISEGA HURONKEGA GLAVARJA 30c

PRIVČ MED INDIJANCI 30c

PREGANJANJE INDIJANSKIH MISIJONARJEV 30c

PRAVLJICE, Košutnik. II. zvezek. Cena 75c

PRAVLJICE, H. Mayer. Cena 30c

RDEČA IN BELA VRTNICA 30c

REVOLUCIJA NA PORTUGALSKEM 30c

RINALDO RINALDINI. Cena